УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ

АРТЕМЕНКО ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ

УХВАЛА

27 лютого 2020 р. Київ 1325/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Артеменко Ігор Анатолійович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Вдовіка Дмитра Васильовича стосовно судді Солом'янського районного суду міста Києва Українця Віталія Васильовича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 19 березня 2019 року за вх. № В-1814/0/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Вдовіка Д.В. від 19 березня 2019 року на дії судді Солом'янського районного суду міста Києва Українця В.В. під час розгляду справи № 760/18856/15-ц за позовом до Ритуальної служби спеціалізованого Комунального підприємства «Київський крематорій», , про визнання дипломів та наказів недійсними.

Автор скарги зазначає, що Солом'янським районним судом міста Києва розглядається вищевказана справа.

вказав, що під час судового засідання 3 липня 2018 року суддя Українець В.В. повідомив його про те, що він отримав телефонний дзвінок, під час якого йому стало відомо, що існує клопотання відповідача про перенесення судового засідання, але у нього немає в наявності цього клопотання, та запропонував перенести розгляд судового засідання, що зафіксовано на відеозаписі. Позивач заперечив, оскільки суд має керуватися доказами, а не телефонними дзвінками. Крім того, відповідачем заявлялися такі клопотання про перенесення розгляду вказаної справи більше трьох разів.

зазначив, що оскільки суддя Українець В.В. дав йому зрозуміти, що все одно він буде переносити розгляд справи, то він заявив йому відвід, однак суддя відмовився розглядати його заяву про відвід та закрив судове засідання.

Під час судового засідання 27 вересня 2018 року він заявив про зміну предмету позову, однак суддя Українець В.В. відмовився прийняти таку заяву.

Автор скарги зазначив, що у зв'язку з вищезазначеними допущеними суддею Українцем В.В. порушеннями, ним було подано заяву про відвід судді,

підставу – затягування судового процесу, що було лише наслідком заявлених ним підстав про відвід, що в подальшому виявилося введенням в оману іншого судді Оксюти Т.Г., який розглядав заяву позивача про відвід судді Українця В.В. від участі у розгляді вищевказаної справи.

вказав, що таким чином суддею було порушено його право на чесний і справедливий суд.

Отже, як вказав , ухвали судді Українця В.В. від 27 вересня 2018 року про відмову у прийнятті заяв позивача про зміну предмета позову та про відвід судді, на його думку, є завідомо неправосудними.

З огляду на викладене автор скарги просить притягнути суддю Солом'янського районного суду міста Києва Українця В.В. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 19 березня 2019 року дисциплінарну скаргу Вдовіка Д.В. передано мені для здійснення попередньої перевірки.

Згідно з пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону; за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

За результатами вивчення та попередньої перевірки дисциплінарної скарги Вдовіка Д.В. встановлено наступне.

15 жовтня 2015 року звернувся до Солом'янського районного суду міста Києва з позовом до Ритуальної служби спеціалізованого Комунального підприємства «Київський крематорій», , про визнання наказу незаконним та скасування наказу про оголошення догани.

Ухвалою судді Солом'янського районного суду міста Києва від 26 жовтня 2015 року (суддя Демидовська А.І.) відкрито провадження у справі.

На CD-диску, який доданий до його дисциплінарної скарги, містяться відеофайли із відеозаписами судових засідань за 3 липня та 27 вересня 2019 року, які позивачем зняті на портативний пристрій.

Із наданих відеозаписів вбачається, що ще до початку судового засідання 3 липня 2018 року суддя повідомив позивача та його представника про те, що до суду на електронну пошту канцелярії суду (а не на телефон) надійшло клопотання відповідача з проханням відкласти розгляд справи.

Ще перед початком судового засідання представник позивача запитав у судді, чи може він до початку судового засідання заявити відвід судді, на що суддею Українцем В.В. було вказав, що такий відвід може бути заявлений в судовому засіданні.

В судовому засіданні суддя оголосив, що через канцелярію суду на електронну адресу від сторони відповідача надійшло клопотання про відкладення розгляду справи, яке на даний час головуючому не передано. Суд

поставив на обговорення заявлене клопотання, заслухав думку осіб, які з'явились в судове засідання, та на місці ухвалив оголосити перерву, враховуючи те, що це була перша неявка сторони відповідача у судове засідання у цьому складі суду, стороною подане клопотання про відкладення розгляду справи, а суд не зміг встановити поважність або неповажність неявки. Суд клопотання відповідача задовольнив, оголосив у розгляді справи перерву у стадії клопотань та роз'яснив стороні позивача право на подачу заяви про зміну предмета позову.

Суддя Українець В.В. запропонував позивачу та його представнику наступну дату судового засідання, з урахуванням вже призначених ним до розгляду судових справ, – 27 вересня 2018 року. Однак така дата позивача та його представника не зовсім влаштовувала, з огляду на те, що вони хотіли провести судове засідання 3 серпня 2018 року о 14 год. 00 хв., на чому наполягали.

Із протоколу судового засідання від 3 липня 2018 року вбачається, що після того, як суд оголосив перерву для повторного повідомлення учасників про розгляд справи (15:47:31), тільки тоді представник позивача повідомив, що вони хочуть заявити відвід (15:55:27), що також підтверджується відеозаписом судового засідання, що міститься на CD-диску наданого

В судовому засіданні 27 вересня 2018 року стороною позивача було подано заяву про зміну предмета позову, в якій він просив суд ухвалити рішення, яким просив: визнати недійсним диплом інженера-електрика .; визнати недійсним диплом .; визнати недійсним наказ № 288-к від 1 грудня 2015 року про його звільнення з посади головного інженера; визнати недійсним наказ № 290-к від 16 грудня 2014 року відповідно до якого . приступив до виконання обов'язків директора КП «Київський крематорій»; визнати недійсним наказ від 10 березня 2015 року про призначення на посаду першого заступника директора КП «Київський крематорій»; визнати недійсним наказ від 7 листопада 2015 року відповідно до якого . приступив до виконання обов'язків директора КП «Київський крематорій»; стягнути з на його користь моральну шкоду в розмірі 10000 грн; стягнути з на його користь моральну шкоду в розмірі 10000 грн.

Позивачем та його представником у судовому засіданні зазначено, що підстави позову не змінюються, і нові вимоги вони просили задовольнити, посилаючись на те, що не було ознайомлено з наказом № 138-к від 30 вересня 2015 року про притягнення до дисциплінарної відповідальності у вигляді догани, копію наказу йому не видано, його пояснень не враховано, службове розслідування проведено не було.

Відповідачі та третя особа у судове засідання не з'явились, про час та місце розгляду справи повідомлялись. Причини їх неявки визнані судом неповажними.

Ухвалою Солом'янського районного суду міста Києва від 27 вересня 2018 року відмовлено в прийнятті до розгляду заяви про зміну

предмета позову в цивільній справі за позовом до Ритуальної служби спеціалізованого Комунального підприємства «Київський крематорій», , , третя особа Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» про визнання наказу незаконним та скасування наказу. Роз'яснено право на звернення в суд на загальних підставах із такою позовною заявою.

В мотивувальній частині ухвали зазначено, що при відкритті провадження у справі та постановленні ухвали Солом'янського районного суду міста Києва від 26 жовтня 2015 року судом не вирішувалось питання про прийняття уточненої позовної заяви в розширеній редакції, яка була подана після усунення недоліків позову, проте містила нові позовні вимоги та нові правові підстави позову.

Вбачається, що в постанові апеляційного суду міста Києва від 22 лютого 2018 року визначено, що провадження у справі відкрито за однією вимогою позивача – про визнання недійсним та скасування наказу № 138-к, яка і перебуває в провадженні суду.

Відповідно до частини третьої статті 49 Цивільного процесуального кодексу України до закінчення підготовчого засідання позивач має право змінити предмет або підстави позову шляхом подання письмової заяви.

Судом зазначено, що з поданої заяви про зміну предмету позову вбачається, що заявлені нові вимоги не стосуються підстав позову, що вказані в позовній заяві. Фактично такі вимоги є новими вимогами та не пов'язані в первинною вимогами позивача – про визнання наказу № 138-к від 30 вересня 2015 року про оголошення догани незаконним та його скасування.

З огляду на наведене, в прийнятті до розгляду заяви про зміну предмету позову суд відмовив.

Твердження автора дисциплінарної скарги, що суддею Українцем В.В. в ухвалі від 27 вересня 2018 року не зазначено всі наведені ним підстави для відводу вказаного судді, що в подальшому стало підставою для введення в оману судді Оксюти Т.Г., який потім розглядав таку заяву, не відповідають дійсності, з огляду на таке.

З ухвали Солом'янського районного суду міста Києва від 11 жовтня 2018 року (головуючий суддя Оксюта Т.Г.) вбачається, що суддя тільки після дослідження заяви позивача про відвід судді (а не ухвали судді Українця В.В.), дійшов висновку про відмову в задоволенні такої заяви, оскільки позивачем були зазначені необґрунтовані підстави для відводу.

Доводи автора скарги стосовно того, що суддею Українцем В.В. допущено безпідставне затягування розгляду вищевказаної цивільної справи не можуть бути взяті до увагу з огляду на те, що позивачем у справі неодноразово заявлялися заяви про відвід, що вплинуло на тривалий розгляд справи.

В судовому засіданні 7 лютого 2020 року позивач подав чергову заяву про відвід головуючому у справі – судді Українцю В.В.

Ухвалою Солом'янського районного суду міста Києва від 7 лютого 2020 року (головуючий суддя Українець В.В.) зупинено провадження в справі № 760/18856/15-ц до розгляду заяви позивача про відвід судді.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Проведеною попередньою перевіркою встановлено, що дисциплінарна скарга Вдовіка Д.В. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Солом'янського районного суду міста Києва Українця В.В. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить фактичних даних (свідчень, доказів).

За результатами проведеної попередньої перевірки встановлено, що доводи дисциплінарної скарги Вдовіка Д.В. фактично зводяться до незгоди ухвалами Солом'янського районного суду міста Києва від 27 вересня 2019 року у справі № 760/18856/15-ц (суддя Українець В.В.).

Незгода із судовим рішенням не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами.

Виключно законами України визначаються судоустрій та судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України.

Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року № 6-рп/2001).

Вища рада правосуддя діє у межах повноважень, визначених у статті 131 Конституції України та статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не вправі оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Виключне право перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Відповідно до частини шостої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки

дисциплінарного проступку судді, посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням положень статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Вдовіка Д.В. слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктами 12.2, 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Вдовіка Дмитра Васильовича стосовно судді Солом'янського районного суду міста Києва Українця Віталія Васильовича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Другої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя **І.А. Артеменко**